

200703874/1.

Datum uitspraak: 11 september 2007

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/39460 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 25 april 2007 in het
geding tussen:

appellant

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij besluit van 18 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie (hierna: de minister) in het kader van het door appellant gemaakte bezwaar tegen het niet tijdig nemen van een beslissing op zijn aanvraag hem een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd op de voet van de zogenaamde Eenmalige Regeling te verlenen, deze aanvraag afgewezen. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 25 april 2007, verzonden op 8 mei 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Rotterdam, het daartegen door appellant ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellant bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 5 juni 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 20 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepsschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. R. van der Spoel, Lid van de enkelvoudige kamer,
in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, ambtenaar van Staat.

w.g. Van der Spoel
Lid van de enkelvoudige kamer

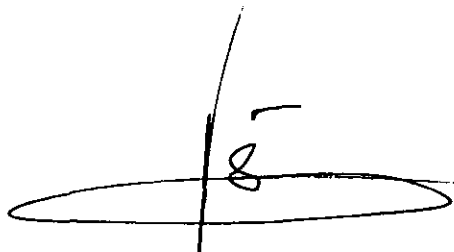
w.g. Van Loon
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 11 september 2007

284-553.

Verzonden: 11 september 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line crossing through them.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Sector Bestuursrecht
Vreemdelingenkamer, enkelvoudig
Nevenzittingsplaats Rotterdam

Reg.nr.: AWB 06/39460

V-nummer:

Inzake: _____, eiser,
gemachtigde mr. J. van Veelen-de Hoop, advocaat te Rotterdam,

tegen: de Staatssecretaris van Justitie, voorheen de Minister voor Vreemdelingenzaken
en Integratie, verweerder, gemachtigde mr. R.A.B. van Steijn.

I Procesverloop

1 Eiser, geboren op _____, bezit de Irakese nationaliteit. Hij verblijft sedert 8 december 1997 in Nederland. Op 4 september 2003 heeft hij een aanvraag ingediend tot het verlenen van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 op grond van de zogenoemde eenmalige regeling. Op 23 januari 2004 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen het niet tijdig beslissen op de aanvraag. Bij besluit van 10 mei 2004 heeft verweerder het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard. Het hiertegen op 7 juli 2004 ingestelde beroep is bij uitspraak van deze rechtbank, nevenzittingsplaats Rotterdam, van 25 januari 2005, gegrond verklaard, waarbij het besluit van 10 mei 2004 is vernietigd en verweerder is opgedragen opnieuw te beslissen op het bezwaar. Bij besluit van 7 maart 2005 is het bezwaar ongegrond verklaard. Tegen dit besluit is op 4 april 2005 beroep ingesteld. Op 2 december 2005 heeft verweerder het besluit van 7 maart 2005 ingetrokken. Op diezelfde datum heeft eiser het beroep van 4 april 2005 ingetrokken. Eiser is op 19 juni 2006 gehoord door een ambtelijke commissie. Bij besluit van 18 juli 2006 is het bezwaar van eiser wederom ongegrond verklaard.

2 Op 15 augustus 2006 heeft eiser tegen dit besluit (hierna: het bestreden besluit) beroep ingesteld bij de rechtbank. Bij brief van 28 september 2006 heeft eiser gronden van beroep ingediend. Verweerder heeft op 1 maart 2007 een verweerschrift ingediend.

3 De openbare behandeling van het beroep heeft plaatsgevonden op 16 maart 2007. Eiser is ter zitting verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

II Overwegingen

1.1 Ingevolge artikel 14, tweede lid, van de Vw 2000 wordt een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder een beperking verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan.

1.2. Ingevolge artikel 3.4, derde lid, van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) kan verweerder de verblijfsvergunning voor bepaalde tijd bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000 verlenen onder een andere beperking dan genoemd in het eerste lid, tenzij het doel waarvoor de vreemdeling in Nederland wil verblijven een zodanig verband houdt met de situatie in het

AWB 06/39460

2

land van herkomst dat voor de beoordeling daarvan naar het oordeel van verweerder de indiening van een aanvraag als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 noodzakelijk is.

1.3 In een brief van 29 augustus 2003 aan de Voorzitter van de Tweede Kamer (TK 2002-2003, 19637, nr. 754) heeft verweerder aangegeven dat een eenmalige regeling is getroffen waarmee tegemoet wordt gekomen aan de wensen om de problematiek van langdurig in Nederland verblijvende asielzoekers op te lossen. Deze eenmalige regeling is vastgelegd in het Tussentijds Bericht Vreemdelingencirculaire 2003/38 (TBV 2003/38) dat op 3 oktober 2003 is gepubliceerd (Staatscourant nr. 191, p. 11). Om voor de eenmalige regeling in aanmerking te komen gelden de volgende voorwaarden:

1. de vreemdeling moet vóór of op 27 mei 1998 een eerste asielaanvraag hebben ingediend;
2. de vreemdeling moet op 27 mei 2003 in afwachting zijn van een definitieve beslissing omtrent deze eerste asielaanvraag;
3. de vreemdeling heeft vanaf de indiening van deze eerste asielaanvraag tot en met 27 mei 2003 onafgebroken in Nederland verbleven;
4. er mag geen sprake zijn van één of meerdere van de volgende contra-indicaties:
 - a) de vreemdeling vormt een gevaar voor de openbare orde of nationale veiligheid;
 - b) er zijn onjuiste gegevens verstrekt dan wel gegevens achtergehouden, terwijl de achtergehouden gegevens tot afwijzing van de aanvraag zouden hebben geleid;
 - c) er bestaan ernstige twijfels over de identiteit van de vreemdeling; en
5. de verblijfsvergunning wordt verleend, indien de vreemdeling alle lopende verblijfsrechtelijke procedures intrekt.

2 Verweerder stelt zich - zakelijk weergegeven - op het standpunt dat eiser niet voor verblijf op grond van de eenmalige regeling in aanmerking komt omdat er sprake is van een contra-indicatie. Volgens verweerder vormt eiser een gevaar voor de openbare orde. Verweerder baseert dit op de omstandigheid dat uit een uittreksel van het justitieel documentatie register is gebleken dat eiser op 23 mei 2003 door de Politierechter te Groningen is veroordeeld tot betaling van een boete van €260,- subsidiair vijf dagen hechtenis voor diefstal, welk vonnis onherroepelijk is geworden op 7 juni 2003. Verweerder heeft geen aanleiding gezien om onder toepassing van artikel 4:84 van de Algemene wet bestuursrecht van zijn beleid af te wijken.

3 Eiser kan zich niet verenigen met het standpunt van verweerder en voert daartoe - samengevat - het volgende aan. Volgens eiser is de beleidsregel onevenredig in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. Tevens stelt eiser dat hij geen gevaar vormt voor de openbare orde en de nationale veiligheid. Eiser wijst erop dat zijn veroordeling verband hield met de diefstal van een fiets. Deze fiets had eiser echter gekocht niet wetende dat het om een gestolen fiets ging. Bij de behandeling van zijn strafzaak is eiser niet aanwezig geweest. Hij was onvoldoende op de hoogte van het rechtssysteem in Nederland om te beseffen dat hij destijds verweer had moeten voeren op de strafzitting. Eiser is bij verstek veroordeeld door de politierechter. Eiser wijst op de geringe ernst van het vergrijp en hij geeft aan dat er geen sprake is geweest van recidive. Voorts meent eiser dat verweerder toepassing had moeten geven aan zijn inherente afwijkingsbevoegdheid omdat de gevolgen voor hem van het niet verlenen van de gevraagde verblijfsvergunning onevenredig zijn in verhouding met de door de beleidsregel te dienen doelen. In dit verband wijst op het vorenstaande alsmede op de omstandigheid dat hij al negen jaar in Nederland verblijft en voortdurend rechtmatig verblijf heeft genoten. Eiser geeft aan dat hij inmiddels gehuwd is en twee kinderen heeft, waarvan de jongste nog maar een baby is. Volgens eiser komt zijn

AWB 06/39460

3

gezinsleven in gevaar indien hem geen verblijfsvergunning wordt verstrekt en hij Nederland zal dienen te verlaten. Hij zal zijn gezin dan moeten achterlaten. In Nederland heeft eiser een sociaal netwerk opgebouwd. Eiser wijst op de situatie in Irak. Tevens geeft eiser aan dat hij geen contact meer heeft met familie en vrienden in dat land. Tenslotte voert eiser aan dat het bestreden besluit in strijd is met het zorgvuldigheids- en het motiveringsbeginsel.

4 De rechtbank overweegt het volgende.

4.1 Voor zover is beoogd te stellen dat het beleid zoals neergelegd in het TBV 2003/38 als kennelijk onredelijk dient te worden aangemerkt, acht de rechtbank daartoe geen grond aanwezig.

4.2 Gezien voormeld beleid kan verweerder de verlening van een verblijfsvergunning op grond van de eenmalige regeling weigeren indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde.

4.3 De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser een gevaar voor de openbare orde vormt nu uit het justitieel documentatie register is gebleken dat eiser op 23 mei 2003 door de Politierechter te Groningen is veroordeeld tot betaling van een boete van €260,- subsidiair vijf dagen hechtenis voor diefstal, welk vonnis onherroepelijk is geworden op 7 juni 2003.

4.4 Ingevolge artikel 4:84 van de Awb handelt het bestuursorgaan overeenkomstig de beleidsregel, tenzij dat voor een of meer belanghebbenden gevolgen zou hebben die wegens bijzondere omstandigheden onevenredig zijn in verhouding tot de met de beleidsregel te dienen doelen. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder in hetgeen door eiser is aangevoerd in redelijkheid geen aanleiding hoeven te zien om niet te handelen conform voormeld beleid. Daartoe heeft verweerder, zoals ter zitting aangegeven, van belang kunnen achten dat de eenmalige regeling beleid betreft waarmee een uitzondering is gemaakt op de regels voor toelating en dat men daarom strikt de hand houdt aan de doelstelling van het beleid dat een verblijfsvergunning wordt onthouden indien de vreemdeling een gevaar vormt voor de openbare orde. Voorts heeft verweerder zich in redelijkheid op het standpunt kunnen stellen dat ervan mag worden uitgegaan dat de strafrechter de omstandigheden rondom het delict heeft meegewogen in zijn vonnis en dat verweerder gelet op voormeld beleid hieromtrent geen afweging hoeft te maken.

4.5 Gelet op het voorgaande is de rechtbank van oordeel dat verweerder de door eiser gevraagde verblijfsvergunning heeft kunnen weigeren.

4.6 De rechtbank ziet geen grond voor het oordeel dat het bestreden besluit in strijd is met het zorgvuldigheids- of het motiveringsbeginsel.

4.7 Het beroep is derhalve ongegrond.

4.8 De rechtbank ziet geen aanleiding voor een proceskostenveroordeling.

AWB 06/39460

4

III Beslissing

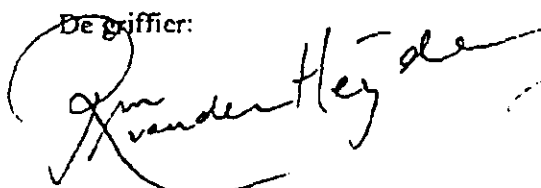
De rechtbank 's-Gravenhage,

rechtdoende:

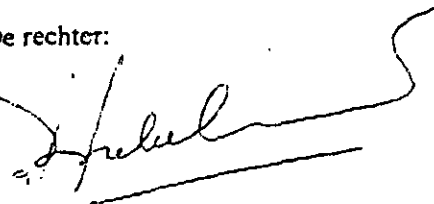
verklaart het beroep ongegrond.

Aldus gedaan door mr. F.H.J.G. Brekelmans, rechter, en uitgesproken in het openbaar op 25 april 2007, in tegenwoordigheid van R.A.M. van der Heijde, griffier.

De griffier:

De rechter:

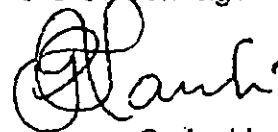
Rechtsmiddel

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Het beroepschrift dient één of meer grieven tegen de uitspraak van de rechtbank te bevatten en moet worden geadresseerd aan de Raad van State, Afdeling bestuursrechtspraak, Hoger beroep vreemdelingenzaken, postbus 16113, 2500 BC 's-Gravenhage. Voor informatie over de wijze van indienen van het hoger beroep kunt u www.raadvanstate.nl raadplegen.

afschrift verzonden op: ~ 8 MEI 2007

VOOR COPIE CONFORM

De griffier van de
rechtbank
te 's-Gravenhage

G. Janki

wnd

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELEN – DE HOOP**HOGER BEROEPSCHRIFT**

Raad van State
Afdeling Bestuursrechtspraak
Postbus 20019
2500 EA DEN HAAG

Fax 070 – 365 13 80

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
- 5 JUN 2007	
ZAAKNR.	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

Geeft eerbiedig te kennen:

Naam :
Geboortedatum :
Nationaliteit : Iraaks
Verblijfplaats :
Beslissing waarvan beroep : Rechtbank Rotterdam, AWB 06/39460
Datum : 25 april 2007
Verzenddatum : 8 mei 2007
Kenmerk : 9712.08.2188
CRV -nummer :

te dezer zake woonplaats kiezende te 3039 KG Rotterdam aan de Bentincklaan 23, ten kantore van de advocaat en procureur Mr J. van Veelen-de Hoop, die verklaart tot het instellen van dit beroep bepaaldelijk te zijn gevolmachtigd (productie 1):

Appellant heeft op 15 augustus 2006 beroep ingesteld tegen de beschikking van 18 juli 2006 van de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie. Bij uitspraak van 25 april 2007, verzonden op 8 mei 2007, heeft de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Rotterdam, het beroep ongegrond verklaard (productie 2).

Appellant is het niet eens met deze uitspraak en stelt hiertegen hoger beroep in.

Appellant wenst de navolgende grieven naar voren te brengen:

Grief 1.

Ten onrechte wordt onder punt 4.3 door de Rechtbank overwogen dat verweerder zich niet in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat eiser een gevaar voor de openbare orde vormt. Appellant meent dat de Rechtbank heeft miskend dat bij de vraag of strafrechtelijk zal worden vervolgd, niet aan de orde is geweest dat het een asielzoeker betreft en dat het bovendien niet duidelijk is of de omstandigheden dat het om een asielzoeker gaat, aan de orde komt bij de keuze van de wijze van afdoening van het misdrijf. Appellant meent dat door de Rechtbank is miskend dat het slechts om een niet zwaarwegend misdrijf ging, nu appellant slechts veroordeeld is tot een boete van € 260,00 en dat bovendien de pleegdatum van het delict reeds lang geleden had plaatsgevonden, namelijk op 8 maart 2003.

Grief 2.

Ten onrechte wordt onder punt 4.4 door de Rechtbank overwogen dat bij het oordeel van de Rechtbank verweerder in hetgeen door eiser is aangevoerd in redelijkheid geen aanleiding heeft hoeven te zien om niet te handelen conform voormeld beleid.

ADVOCATENKANTOOR VAN VEELLEN - DE HOOP

Appellant meent dat in dit kader ten onrechte door de Rechtbank wordt overwogen dat verweerder zich in redelijkheid op het standpunt heeft kunnen stellen dat er vanuit mag worden gegaan dat de strafrechter de omstandigheden rondom het delict heeft meegewogen in zijn vonnis en dat verweerder gelet op voormeld beleid hieromtrent geen afweging hoeft te maken. Appellant meent dat de Rechtbank heeft miskend dat bij de vraag of strafrechtelijk zal worden vervolgd, niet aan de orde is geweest dat het een asielzoeker betreft en dat het bovendien niet duidelijk is of de omstandigheden dat het om een asielzoeker gaat, aan de orde komt bij de keuze van de wijze van afdoening van het misdrijf.

Grief 3.

Ten onrechte wordt onder punt 4.4 door de Rechtbank overwogen dat door verweerder voldoende gemotiveerd uiteen is gezet waarom hetgeen eiser heeft aangevoerd niet noopt tot afwijking van zijn beleid op grond van artikel 4:84 van de Awb. Appellant meent dat door de Rechtbank de zwaarwegende belangen van appellant zijn miskend, zoals de zwaarwegende belangen van zijn gezin, de lange verblijfsduur in Nederland (namelijk reeds sedert december 1997) alsmede het feit dat het om een gering delict ging dat reeds geruime tijd geleden zich had voorgedaan.

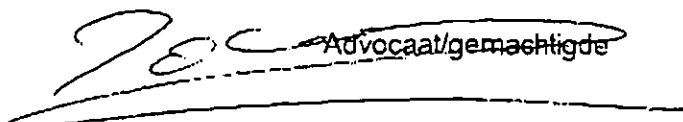
Appellant is van mening dat de bestreden uitspraak op voornoemde grieven wegens in strijd zijn met het zorgvuldigheid- en motiveringsbeginsel, alsmede in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling, de rechtsbescherming in algemene zin niet in stand kan blijven.

REDENEN WAAROM

Appellant u verzoekt de uitspraak van de Rechtbank 's-Gravenhage, zitting houdende te Rotterdam, d.d. 25 april 2007 te vernietigen en het beroep gegrond te verklaren, alsmede verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure.

Kopie van dit beroepschrift heb ik gelijktijdig doen toekomen aan verweerder.

Rotterdam, 5 juni 2007

Advocaat/gemachtigde
mr J. van Veelen-de Hoop